

Torsdag 7 Maj 1908.

Den anstötliga fanan.

Justitiekanslerns yttrande infordradt.

F. d. polismästaren W. Tamm har, såsom omtalats, till civilministern öfverlämnat rapport öfver den undersökning, som han anbefallt rörande en i socialdemokraternas demonstrationståg den 1 maj buren fana med inskrift: "Ned med tronen, altaret och penningpåsen".

Omedelbart sedan protokollet inkommit remitterade civilministern detsamma till justitiekanslern för att höra dennes yttrande om saken.

Borgmästare Lindhagen och laglösheten.

Hr redaktör!

Om någonting i denna världen för ett samhälle skall kunna kallas för skam, så är det väl, då dess borgmästare marscherar i spetsen för ett demonstrationståg med uppräfsfanor prydda med inskriptioner sådana som "Ned med tronen, altaret" etc.

Borgmästaren är ju genom samhällets förtroende satt att såsom den förste bland sina likar handhafva och tillämpa landets och samhällets lagar och författningar till skydd och säkerhet för den enskildes lif och frihet, rätt och egendom samt till samhällets och dess institutioners bestånd. Hur var då Stockholms borgmästare vid senaste 1 maj-demonstration motsvarat det förtroende, som dess innevånare en gång lagt i hans hand? Jo, ungefär så som bocken säges fullgöra sitt uppdrag, då han blir satt till trädgårdsmästare. I stället för att det är lagens väktares plikt att med hela strängheten af dess innebörd beifra förseelser i ord eller handling mot landets monark, sällar sig Stockholms

borgmästare som kamrat sida vid sida till det
sällskap, som under marsch genom gatorna i
Sveriges hufvudstad skrifvit på en af sina fa-
nor såsom mål för sina sträfvanden: konun-
gens afsättning. Är det värdigt landets huf-

vudstad att så företräddas? Är det förenligt
med en domares prestige att så draga ned det
ambete, han bekläder?

Justus.